

O conto perdido de Ricardo Carballo Calero

Fai moito tempo Ricardo Carballo Calero estivo na cárcere, isto foi durante a guerra civil española. Ricardo non estaba da cordo coa dictadura de Franco. Alí pasou moitos anos, e o que mais votou de menos era a súa filla, que non a coñecía por culpa da guerra, e tamén os libros. Entón Ricardo empezou a escribir un conto: **Os animais do zoo maléfico.**

Érase unha vez un zoo en España, moi especial, porque todo o mundo pensaba que estaba maldito. Pois todas as persoas que foron a ese zoo morreron por culpa dos animais. Entón un día, un neno e dous amigos seus foron a averiguar que pasaba. O neno protagonista chamase Marcos que é moi simpático e os seus amigos son Unai, que é moi eléctrico e Samuel, que é moi intelixente. O primeiro que viron foi un celda rota e o cartel poñía que debería de estar un gorila, nas outras celdas non había nada. Soamente viron como un leopardo endemoniado, él tiña o rostro morado e ollos moi, moi, pero que moi vermellos e estaba comendo unha cría de león. Os tres amigos non podían crer o que estaban vendo, de repente o leopardo mirou fixamente para eles e dixolles:
_Vos sodes os seguintes jajajaaj.

Os nenos fuxiron mortos co medo e encontraron unhas habitacións entón alí pasaron toda a noite para pola mañá encontrar pistas. A mañá seguinte foron a unha cafetería abandonada na que almorzaron. Alí viron a un señor camiñar tan pancho, entón Unai preguntoulle que facía alí e o señor saiu correndo, Samuel sospeitaba daquel señor.

Os nenos voltaron a entrar nalgunhas celdas, é na celda do león encontraron unha bomba amarela. Foron a mirar o laboratorio do zoo, estaba todo sucio e abandonado. Marcos comezou a buscar algunha pista, para descubrir que pasaba cos animais do zoo. Marcos encontrou unha planta chamada hippetus, aquela planta o que facía era endemoniar aos animais carnívoros porque na celda dos herbívoros non había nada. Samuel sabía iso porque él sempre leva o seu ordenador a todas partes. Unai imaxinou que os carnívoros comeron os herbívoros. Pola tarde os nenos foron a interrogar a aquel señor que viron camiñando polo zoo, o señor díxolle que no Pico Sacro encontrábase todos os animais malditos e a cura para salvalos.

Tras unha viaxe enorme chegaron ao Pico Sacro. Alí tiñan que chegar a cima, onde había unha porta xigantesca con un gorila e un oso pardo de guardiáns. Tiñan que pasar por alí sen que se desen conta. Marcos dou un brinco para xirar a súas costas e xusto detrás del había tres propulsores esperando por eles. Os tres amigos subiron ata cima do edificio e encontraron a persoa que lle estaba facendo dano aos animais. Entón apareceron dous tigres e un científico tolo.

Os tigres e o científico tolo comezaron a falar para decidir a quen se ían comer cada un. Os cativos non entendían nada. Entón entrou o señor que camiñaba polo zoo, vestido de samurai todo vestido de negro e con un símbolo de física na fronte. Él salvou os nenos e saíron correndo de alí, pero os tigres corrían detrás. Entraron en outra sala onde había moitas póccimas. Marcos e Samuel empezan a buscar algo para pelexar cos tigres e sen querer descubren uns botiños ca palabra **ANTÍDOTO**. Unai con axuda do samurai lanzáronlle o antídoto os tigres e reveláronse e se volveron bobos. Gracias ao señor samurai tiña a cura e os tigres coméronse ao científico. Logo

cando volveron ao zoo, despois de tres meses había un montón de xente e todo foi grazas aos tres nenos e o señor que se chamaba Darío.

Meses despois Ricardo Carballo foi liberado e poido coñecer a súa filla pero non dar clases en colexios públicos, por iso foi profesor de colexios privados e cando estaba cos cativos sempre pensaba no seu conto perdido.